

Un disbarat

«Unes eleccions amb mítings permesos però amb visites a familiars fora de la comarca prohibides»

El dia 14 de febrer passat vaig anar a votar la CUP. Tenia massa por que pugés la dreta extrema, per no fer-ho, cosa que finalment ha passat. Tot i algunes limitacions i contradiccions, considero que a la CUP potser és on hi ha més lluitadores per metre quadrat. Però vaig anar a votar no només amb el nas tapat, sinó ?tapant-me els ulls, tapant-me el crit amb les ales?, com el gall salvatge de Vinyoli.

Dit això, també vull reconèixer que aquestes eleccions m'han semblat un disbarat. En plena pandèmia, amb els contagis disparats, imposades per la judicocràcia que patim: uns jutges que no ha votat la gent decideixen sobre el bé i el mal, com si fossin superiors a tothom. Haurien de ser àrbitres, però segresten la pilota i condicionen el partit. Tot i que l'intent que van fer els partits que manen d'aplaçar les eleccions segurament obeïa només a interessos partidistes que res tenien a veure amb la salut de les persones.

Unes eleccions amb mítings permesos però amb visites a familiars fora de la comarca prohibides. Una autèntica falta de respecte. Amb eslògans ambivalents, ambigus, que podrien ser de qualsevol partit: ?Al costat de la gent. Un nou cicle per guanyar. Junts per fer, junts per ser. Una Catalunya millor...? Gairebé, un insult a la intel·ligència.

Amb un milió (!) de persones que viuen i treballen a Catalunya però que no van poder votar només per raó del seu origen geogràfic. Com si tots i totes no fóssim habitants del mateix planeta blau maltractat.

Amb un debat a TV3 del qual el representant de Vox va sortir blanquejat i reforçat, pel sol fet de ser-hi. No puc entendre per què els altres caps de llista s'hi van avenir. El racisme no és una opinió: és un delictes. Es van dir coses molt greus (tals com relacionar directament islamisme i delinqüència) en un marc pretesament democràtic. No anem bé. Al feixisme se'l combat al carrer, però també se l'ha de frenar i ignorar a les institucions i als mitjans de comunicació. Cordó sanitari... ja no sabem què és? O és que Vox fa la feina bruta d'algú que va de demòcrata i ja li va bé? De fet, tal com deia Partal a Vilaweb, el dia 8 de febrer, ?la qüestió de fons (...) és que Vox i qualsevol altra forma de feixisme haurien de ser il·legals (...) tal com va demanar el Parlament Europeu l'any 2018 per aclaparadora majoria?.

I en aquestes eleccions, com en altres, no s'ha respectat l'abstenció. Que és qui finalment ha guanyat (o perdut) més vots que qualsevol altre partit, i això ni es diu. Tot i que l'abstenció és un calaix de sastre on tenen cabuda les decisions més pensades i les d'alguna gent que, simplement, no vol pensar.

Dic que no s'ha respectat perquè si l'abstenció és un dret a l'hora de votar, també ho ha de ser a l'hora de formar part, o no, d'una mesa electoral. No pot ser que sigui obligatori, és contradictori. El dret a l'abstenció legítima, si més no en part, les eleccions. Si no hi és, tot cau com un castell de cartes.

En aquesta ocasió, a més, els qui forçosament havien d'anar a les meses han hagut d'obviar el seu dret a la salut. La imatge apocalíptica i de ciència ficció dels membres de les meses equipats amb EPI a darrera hora ha estat patètica. Per a ells i elles, però també per a uns suposats votants assenyalats, estigmatitzats, humiliats. Unes eleccions, doncs, deplorables.

Recordo, una vegada més, que sempre hi ha l'opció de la insubmissió electoral: no vaig a les

meses perquè no vull anar-hi. Perquè tinc motius polítics per no fer-ho, i els explico. Però aquesta és una molt legítima opció il·legal a causa de la qual unes quantes hem estat jutjades i condemnades al llarg dels anys.

Segons dades del dia 2 de febrer a Catalunya Ràdio, un de cada quatre cridats a les meses va presentar al·legacions. 9.000 persones en aquesta data. 463 a Vic. I em pregunto: no es podien haver ajuntat i fer una insubmissió electoral de proporcions gegantines? Però, no. L'individualisme ens perd. Jo m'escapo per on puc, els altres ja s'ho faran... Quina gran ocasió perduda. Perquè, tal com va passar amb la fi de l'obligatorietat del servei militar, gràcies a l'objecció de consciència i la insubmissió, la insubmissió electoral podria canviar també aquesta obligatorietat injusta.

És sabut que les lleis sempre van darrera dels drets legítims. Emparant-se en la democràcia hi va haver un holocaust. La paraula democràcia ha estat tan rebregada que ja no gosem fer-la servir sense posar-li un adjectiu explicatiu al darrere. Hannah Arendt, filòsofa jueva, reflexionant sobre l'holocaust parla de la banalitat del mal?. L'autor d'un crim monstruós, diu, no necessàriament és sempre un boig fanàtic i diabòlic. Pot ser un individu normal i corrent que, simplement, ja no pensa de manera crítica i es limita a fer allò que li manen. Quan ja no pensem ja no som persones.

A pilota passada, amb els resultats de les eleccions a la vista, ara tothom hi diu la seva, tothom s'erigeix en guanyador definitiu o perdedor provisional. Hi ha eufòria per la majoria del vot sumat independentista, però jo vull recordar que amb la independència no n'hi ha prou. Una independència de dretes ens serviria de ben poc.

Crec que hem de continuar a peu de canó: contra la dreta extrema i contra la dreta suposadament tova, independentista o no. Contra el capitalisme i contra el racisme. I lluitar als carrers, i lluitar més, i tornar-hi. Tot i saber que ens guaiten els ulls del caçador.

[despiece] **Amb ronca veu**

Com que no menjo per la fam que tinc,
com que no calmo la gran set que tinc,
com que no sé de canviar el meu crit en mena de vianda,
pateixo de gana i de set i clamo retorçant-me.
Tremolo, fosc, de les arrels a les fulles
i m'omple d'enyorança turmentada
i em perdo molt endintre del gran bosc ple de barrancs
i sóc el gall salvatge:
m'exalto de nit quan les estrelles vacil·len,
amb ronca veu anuncio l'aurora,
tapant-me els ulls, tapant-me el crit amb les ales,
i m'estarrufo collinflat i danso,
tot i saber que em guaiten els ulls del caçador.

Joan Vinyoli, Amb ronca veu. (Vent d'aram, 1976) [/despiece]